

เภสัชวัตถุ : สมุนไพรสเย้น
เปะก๊วย : Pae Kuaw

ชื่อพฤกษศาสตร์ Ginkgo biloba Linn.

ชื่อวงศ์ Ginkgoaceae

ชื่ออังกฤษ Ginkgo

ชื่ออื่น The Maiden Hair Tree, Forty-Coin Tree, Pai Kuo Yeh (Chinese), Arbreaux Quarante Ecus (French), Icho (Japanese)

เอกลักษณ์ทางพฤกษศาสตร์

เป็นไม้ลำต้นสูงใหญ่ (tree) เป็น dioecious plant ovule ไม่มีผนัง ovary ห่อหุ้ม คือ มีเมล็ดที่ไม่มีสิ่งห่อหุ้ม (naked seed) ไม่มีเวสเซล (vessel) ใบรูปร่างคล้ายพัด (fan shaped) เกิดบนกิ่งสั้นๆ (spur shoot) มีการจัดเรียงตัวของใบแบบ dichotomous venation อวัยวะสืบพันธุ์ตัวผู้

นิเวศวิทยา

กิ่งโกะ หรือเปะก๊วย (บางคนเรียกเปะก๊วย) เป็นพืชที่เก่าแก่ที่สุดในโลก มีกำเนิดอยู่ในช่วงยุคพาลีโอโซอิก เปะก๊วยมีชีวิตอยู่รอดมากกว่าสองร้อยล้านปี เปะก๊วยบางต้นมีอายุมากกว่าไดโนเสาร์ ปัจจุบันพบต้นกิ่งโกะหรือเปะก๊วยนั้นปลูกเป็นไม้ประดับให้ร่มเงาทั่วไปในหลายประเทศทั่วโลก เพราะเป็นพืชที่ทนทานต่ออากาศแห้งแล้ง เชื้อแบคทีเรีย เชื้อไวรัส สิ่งแวดล้อมและอายุยืนยาวนาน ประเทศจีนคือดินแดนต้นกำเนิดของเปะก๊วย เมล็ดของเปะ

ก๊วยรักษาสุขภาพและเป็นยาอายุวัฒนะมากกว่าพันปี

ส่วนที่ใช้ ใบ, เมล็ด

สารองค์ประกอบทางเคมี

เมื่อนำใบมาสกัดด้วยตัวทำละลายพบสารองค์ประกอบที่พบในส่วนของใบ คือ amentoflavone, bilobalide, bilobetin, (+)-catechin, ginkgetin, isoginkgetin, ginkgolic acid, hydroginkgolic acid, ginkgolide (A, B, C, J), ginnol, kaemferol เป็นต้น แบ่งสารสกัดสำคัญเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มฟลาโวน (flavonoids) ทำหน้าที่ต้านการเกิดอนุมูลอิสระในร่างกายที่ทำให้เกิดโรคกระเร็ง ส่วนที่เหลือนี้อีกสองกลุ่มเป็นน้ำมันจากใบเปะก๊วย คือ bilobalides และ ginkgolides สารทั้งสองตัวนี้มีบทบาทสำคัญต่อร่างกาย คือ ป้องกันโรคความจำเสื่อม (โรคสมองฝ่อ) โดยเป็นตัวเสริมสร้างการส่งสัญญาณในระบบสมอง ช่วยระบบหมุนเวียนโลหิตให้ดีขึ้น ช่วยป้องกันการเกิดผลร้ายแรงโดยเฉพาะในกลุ่มของคนที่ป่วยโรคเบาหวาน และช่วยบรรเทาอาการตามปลายนิ้วมือและเท้าได้ นอกจากนี้ยังสามารถออกฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ ในบริเวณตา ป้องกันการเกิดโรคเบาหวานขึ้นตาได้